

А на туй отгоре още изкочило едно босоного хлапе и завикало:

— Старецътъ!... Хей,... съ голата глава... Плешивият старецъ!...

Наизкочили други още хлапетии и завикали всички въ единъ гласъ:

— Лишко... Лишко!... Плешивецъ!...

И когато мухитѣ те хапътъ, а десетина, двайсетъ деца приплътъ следъ тебе и викатъ „Лишко, Лишко!... и божя краличка да си, пакъ ще се разсърдишъ... Разсърдилъ се и старецътъ, почервенѣлъ отъ ядъ, тропналь съ кракъ и викналъ тъй силно, че всички гущери се скрили подъ камънитѣ:

— Мъкнете!...

А децата това и чакали, започнали силно да викатъ, да скачатъ следъ него и да го сърдятъ:

— Лишко, Лишко!...

Старецътъ сложилъ два пръста въ устата и свирналь. Чула го въ гората мечката му, дошла при него, допрела глава до ръмто му и, сякашъ, го попитала:

— Що има? Защо ме викашъ?

А старецътъ ѝ пошепналъ:

— Досаждать ми тия деца!... Посплаши ги малко!...

Изправила се мечката на заднитѣ си крака, замахала съ преднитѣ, заревала и припнала следъ децата.

Съ викъ и писъкъ едно презъ друго се пръснали децата и се изпокрили въ миши дупки. А най-малкото отъ тяхъ се спънало отъ единъ камъкъ, паднало и си разбило носа...